

sista upplagan tillkommit, finner man det t. ex. synnerligen motiverat, att Fjellstedt fått komma med som den naturliga föreningslänken mellan utländsk nutidsmission och svensk. Likaså kräver väl rättvisan, att Evangeliska fosterlandsstiftelsens och Svenska missionsförbundets verksamhet på området beaktas. Det kan väl räcka som honnör åt statskyrkan, att skildringen av dess missionsarbete i boken kommer före frikyrkornas, fastän det i verkligheten upptogs först sedan Fosterlandsstiftelsen i c:a ett decennium röjt väg för missionsintresset i vårt land. Och var det så nödvändigt att efter vad som meddelats under rubriken »Missionsstationen i Oskarsberg» även ge utrymme åt stycket om svenska kyrkans Rhodesia-mission? Det gives ju tvingande skäl till begränsning. Visst har det bortslöats mycket av den till kristendom anslagna skoltiden, och visst kan man därför hoppas, att en bättre och planmässigare anordning av ämnet skall ge den tidsvinst, som behöves för att man skall hinna meddela något ur kyrko- och missionshistorien. Men fastän vi vid läsningen av Bergmark-Sörensens böcker gärna säga: »Så ska vi ha't!» måste vi ändå med tanke på tiden spörja: »Var ska vi ta't?» Författarinnorna till »Guds verk» äro oss skyldiga ett svar på den frågan, och det svaret måste bli — en handbok i kristendomsmetodik. Det finns så många unga viljor, som ivrigt vänta på hjälp i sin strävan att nå fram till en fullödlig kristendomsundervisning. Det vore hårt, om de skulle behöva vänta förgäves.

Hur missionshistorien kan fångsla barnens intresse, visar oss »Guds verk II: 2», men ock hur detta intresse kan vändas mot missionens Herre själv. Han blir ju i barnens medvetande en nuets levande verklighet, som attraherar dem i minst lika hög grad som Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Fastän läsaren aldrig störes av skolmästarens pekfinger, har det uppfordrande momentet i historien väl utnyttjats. Läs t. ex. berättelsen om Jeremia Makubu, som gick ut att tala om Gud för folket i en febertrakt, varefter han snart fann sin säkra grav. Då han först förklarade sig villig att följa med, hade man frågat honom, vad han trodde, att hans hustru skulle säga. Han svarade: »Hon och jag ha kommit överens om att för oss skall Herrens sak alltid ha första platsen.» En gripande illustration till texten: »Vi skola frukta och älska Gud över allting»!

V. W.—r W.

Svensk-tysk ordbok av Carl Auerbach under medverkan av D. M. Blomqvist och John Holmberg. Ny upplaga med rättelser och tillägg. P. A. Norstedt & Söner. Pris 36 kr.

Hur värdefulla och användbara de vanliga skolupplagorna av ordböcker för

de språk, som mest läsas i skolorna, än äro, kunna de dock aldrig fullt tillgodose behovet av nödig språkorientering, då det gäller att förvärva någon närmare och mera omfattande förtrogenhet med det främmande språket. Då man exempelvis i det främmande språket söker den rätta motsvarigheten till de för modersmålet säregna fraser och uttrycksätt, kan man av ett vanligt skollektion ej alltid få veta, vad man önskar få reda på, och man nödgas i dylika fall, då man saknar annan hjälp, med stöd av redan förvärvat språkkunskap och den grad av intuitivt språksinne, varav man tilläventyrs kan vara i besittning, sluta sig till hur det skall heta — med risk naturligtvis att man i alla fall tar miste. Detta medför tydligen en känsla av osäkerhet, som minskar tillfredsställelsen i arbetet liksom ock studieresultatet. Vill man känna sig på den säkra sidan, blir en ordbok av förevarande slag en ovärderlig hjälp. Den lämnar den spörjande och sökande aldrig i sticket. Den blir en tillförlitlig rådgivare och ljusbringare, som aldrig sviker, och till vilken man vid behov gärna tar sin tillflykt. För en var, som sysslar med studiet av tyskan eller eljest har behov av att meddela sig på detta språk, är ett arbete av föreliggande art helt enkelt outhärligt. En var, som vill komma tillrätta med och på tyska lämpligen åtaga den moderna svenskans ordförråd, finner här all den ledning och hjälp, som därvid kan vara erforderlig. Valet av uppslagsord och fraser tillgodoser ej blott det egentliga skriftspråket utan även det bildade talspråket. Dessutom förekommer karaktäristiska ord och fraser ur vulgärspråket. I stor utsträckning ha även upptagits tekniska och vetenskapliga termer, sjömansuttryck och militära termer. I fråga om ämbetsverk, tjänstebefattningar och titlar, som i de båda länderna uppvisa större olikheter, lämnas korta upplysningar om dithörande tyska förhållanden. Totalomdömet måste bli det, att arbetet självt är sin egen bästa rekommendation.

S.

Den lilla övningsboken av David Hedberg och Frans Lindskog, lärare vid Stockholms folkskolor under medverkan av Stina Hedberg, småskollärarinna. 87 övningar i modersmålets skrivning. Magn. Bergvalls förlag. Pris 90 öre.

Att på ett så tidigt skolstadium som möjligt söka leda barnen till att använda skriftspråket som andligt uttrycksmedel är en undervisningsgrundsats av den allra största vikt. Den lärare, som allvarligt lägger sig vinn om att tillämpa densamma, får alltid glädja sig åt de vackraste resultat, och detta ej blott i det avseende, som ligger närmast till hands att tänka på, nämligen framsteg i mekanisk skrivfärdighet och i rättstavning utan även — och detta

är det allra viktigaste — i förmåga att skriftligt ge uttryck åt föreställningar och tankar. Här inneslutes ett grundläggande moment av den största betydelse för barnets intellektuella utveckling och andliga bildning överhuvudtaget. Men för att rätt lyckas i uppnåendet av detta mål, i den mån det kan främjas genom övningar av ifrågasvarande slag, är naturligen en ändamålsenlig planläggning av övningarna nödvändig. I detta avseende ger »Den lilla övningsboken» en förträfflig vägledning och kan på det livligaste anbefallas ej blott som en god hjälp för läraren utan på samma gång och framförallt som en förträfflig övningsbok för lärjungen, där allt är så bra tillrättat och väl avpassat. Alla de små enkla övningsstyckena ha ett för barnsinnets lämpat innehåll och äro till stor del illustrerade med små trevliga bilder, varav flera i färger, allt ägnat att verka tilldragande, liva arbetsglädjen och befordra framstegen. Innehållet är fördelat på tre avdelningar, varav den första upptager enkla avskrivnings- och avstavningsövningar, den andra förberedande uppsatsövningar och den tredje ordnade förövningar för rättskrivningen. Att skrivstilen i stor utsträckning kommit till användning i övningarna är en påtaglig fördel, som varje undervisare på det lägsta skolstadiet nog uppskattar. Helt visst kommer det lilla trevliga och instruktiva arbetet att bli mycket omtyckt av både barn och lärare, där det kommer till användning.

S.

Huvudräkning för folkskolan av N. Ad. Berge. Sammandrag och bearbetning av författarens »Genvägar vid huvudräkning». Sthlm, P. A. Norstedt & Söners förlag. Pris 35 öre.

Det är väl en ofrånkomlig sanning, att räkneundervisningen i våra folkskolor hotar bli en kunskap mera för skolan än för livet. Kurserna i de där allmännast använda räkneböckerna bli allt drygare och undervisningen i räkning blir så ofta endast ett forcerat övande av skriftlig problemlösning, ett excererande med siffror, tecken, bråkstreck och parenteser å tavla och papper.

Men en sådan kunskap och en sådan övning är till föga nytta för största parten av folkskolans elever, särskilt för alla dem, som skola ägna sig åt det praktiska arbetet i lantbruk, hantverk, industri, etc. För dem blir det ett missbruk av tid och kraft att städse tvingas ta till penna och papper. Där emot blir det av ofantlig betydelse, om de erhållit färdighet att i huvudet snabbt och säkert kunna lösa de enkla räkneproblem, som de i det dagliga livet få sig förelagda. Men övning i sådan färdighet bli många av folkskolans elever alldeles utan på grund av dels för stora kurser i skriftlig räkning och en därmed följande ganska djupt rotad slen-

